

Agustí Ensesa Bonet
Escola de Tastavins del Gironès

El vi

Perafita

Rosat 2011

Amb l'arribada del bon temps comença el moment de consumir vins rosats, que és quan són més frescos i afruitats. El Perafita rosat 2011 és un vi d'un excel·lent color rosat que recorda les maduixes, amb reflexos violeta per la seva joventut. Aroma potent, atractiva, de fruita vermella madura. En boca és seductor, golós, vellutat i amb un llarg darrer gust que convida a gaudir-ne. Elaborat amb

un 60% de Merlot i la resta de Garnatxa negra. Es troba en el seu moment òptim de consum. Fa un bon maridatge amb amanides mediterrànies i arrossos de carn i peix. Preu aproximat: 12 euros.

El celler elaborador: Martín Faixó es un projecte fet realitat per la família Martín-Faixó de Cadaqués per a la recuperació de la vinya al Cap de Creus, una zona on aquest conreu hi

té una llarga història i tradició. El celler està emplaçat en un mas construït al segle XIV i restaurat l'any 2004 per la família. Martín Faixó –situat en «un entorn únic i màgic ple de verd, de vents i d'olors de la terra», segons expliquen els seus responsables– es mereix una visita, i de fet la família Martín-Faixó la propicia oferint unes instal·lacions en les quals hi ha la possibilitat de fer-hi estades per gaudir de l'enoturisme i la gastronomia. Per a més informació: www.cellermartinfaixo.com i www.girovi.cat.

Col.leccionisme

Fira d'art a Maastricht

Trobada mundial d'antiguitats procedents de més de 50 països

Xavier Romero
www.catalunya-postal.cat

Abans d'ahir va ser inaugurada a la ciutat holandesa de Maastricht la TEFAP (*The European Fine Art Fair*), la fira d'art i d'antiguitats que s'hi celebra anualment des del 1988 i que ha arribat a ser un dels referents en el seu ram, amb una participació enguany de professionals procedents d'una cinquantena de països, entre els quals hi ha cinc reconegudes galeries espanyoles, essent l'única representació catalana la del barceloní Artur Ramon.

Fins el proper diumenge dia 25 de març, els col·leccionistes, experts en art, galeristes, institucions públiques o simplement curiosos, tindran l'oportunitat de visionar un munt d'obra plàstica que es remunta fins al segle XVI, i en comptades ocasions també fins a l'antic Egipte, amb objectes de 1.300 anys abans de Crist. Al catàleg del certamen es poden veure quadres de Murillo, Goya, Miró, Tàpies, Barceló, i diversos artistes modernistes amb obra gràfica. Es tracta d'una oferta per a tots els gustos i possibilitats econòmiques, tota vegada que moltes peces ratllen entre l'antiguitat i la brocanteria fina, en la frontera dels cent anys.

Es tracta, en tot cas, d'un col·leccionisme força restrictiu, elitista, en tant que les peces que s'hi comercialitzen solen valer diversos milers d'euros, per bé que les corresponents al paper

imprès (gravats), tenen unes valoracions més baixes que els objectes de volum com ara pintures, escultures, ceràmiques, vidre, metalls, estris i mobles. No es pot considerar, per tant, com un col·leccionisme popular, aquell que es troba a l'abast de tothom.

Malgrat això, hem de recordar que les comarques gironines apleguen un potencial ben contrastat i reconegut quant al món de les antiguitats i la brocanteria, com s'evidencia en el bon nombre d'establiments sedentaris oberts al públic en moltes localitats de la demarcació, així com en el seguit de fires, trobades i encants de carrer que, alguns d'ells de manera regular, i d'altres de forma esporàdica, s'organitzen arreu i durant tot l'any.

En aquest terreny de les antiguitats calen uns mínims coneixements per part del gran públic, mentre que pel que fa als professionals, aquests hauran d'estar ben formats en les diferents disciplines artístiques, i també en història, si volen transaccionar d'una manera solvent i oferir alhora la qualitat adequada a la demanda de llurs clients. Alguns d'aquests experts, comerciants i galeristes arriben a assolir tanta erudició que no ens estranyarà pas veure'ls donant conferències, o en alguns casos fins i tot escrivint llibres al.lusius a la seva activitat.

Gironins del segle XIX

Antoni Bataller Constantí

Quan el va veure acostar-se al mar, la dona va cridar:

– Que t'esperis, et dic!

– Però mama... –va protestar el nen.

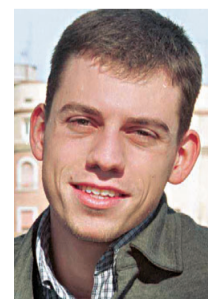
– El doctor Bataller diu que tres hores, i seran tres hores!

Antoni Bataller Constantí va néixer el desembre de 1853 a Peralada. Els primers estudis els va fer a Figueres, on també va cursar el batxillerat. Una vegada va haver superat l'ensenyament secundari, va traslladar-se a la capital catalana, on va matricular-se a la Universitat de Barcelona per seguir la carrera de medicina. El jove empordanès es va llicenciar quan tenia 22 anys. Bataller Constantí va voler continuar estudiant i el 1876 va obtenir el grau de doctor a la Universitat de Madrid, l'única que, per llei, podia atorgar aquest títol en aquells temps.

Una vegada completada tota la seva formació acadèmica va començar a desplegar una intensa activitat professional: va superar les oposicions per ocupar una plaça de metge a la Casa Provincial de Caritat, però a més va ingressar a l'Acadèmia Mèdico-Farmacèutica de Barcelona. Paral·lelament a aquestes activitats, va col·laborar en diverses publicacions especialitzades. El 1877, per exemple, formava part de l'equip de redactors de l'*Enciclopedia Médico-Farmacéutica*, i, tot just un any més tard, era un dels encarregats de la secció de frenopatologia de la *Gaceta Médica de Cataluña*.

Aquest metge de Peralada només va tenir temps de publicar un únic llibre, titulat *Guia del Bañista o regla para tomar con provecho los baños de mar*. Editat per la impremta de la Renaixença, es tractava d'un volum de més de cent pàgines escrit amb un estil directe i dirigit als banyistes. S'hi poden llegir consells sobre com aprofitar millor el prendre les aigües des d'un punt de vista mèdic. Per exemple, s'hi diu que hom no es pot banyar en dejú però també que s'han de fer tres hores de digestió; també s'aconsella entrar de cop al mar, sense llençar-se de cap ni tampoc estar-se molta estona a la vora mirant d'acostumar-se al canvi de temperatura. Al llibre també s'afirma que els banys són molt bons per una llarga llista de malalties, algunes curioses com ara la histèria i la hipocòndria.

El doctor Antoni Bataller Constantí no va poder escriure cap altre llibre ja que va morir el febrer del 1878 quan encara no havia fet els 36 anys.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista